

ще видишъ друга; извади си колкото искашъ жълтици, а послѣ хвърли кесията въ рѣката. Само едно не забравяй: доклѣ не хвърлишъ кисията, не трѣбва ни една жълтица да похарчвашъ; похарчишъ ли — всички жълтици на керемидени черепи ще се прѣвѣрнатъ“.

Слисалъ се бѣднякътъ отъ радостъ. Щомъ се опомнилъ, той веднага се заловилъ за кесията. Изважда една жълтица, а вече на нейно мѣсто друга се жълтѣе. „Гледай ти какво щастие, — мисли си той, — тая нощъ азъ ще натрупамъ цѣлъ купъ жълтици и утрѣ ще бѣда първи богаташъ! Славно ще заживѣя!“

На утрото той вече съвсѣмъ друго мислѣлъ: „Не е ли по-добрѣ да натрупамъ още единъ такъвъ купъ като тоя? До довечера ще свърша тая работа“. Натрупалъ той още единъ такъвъ купъ, а послѣ му се дощѣло още и отново още — така не се отдѣлялъ вече отъ кесията.

Огладнѣлъ много бѣднякътъ, ала въ из-

бата, гдѣто живѣлъ, имало само сухъ хлѣбъ. А и не можалъ да иде да купи нѣщо по-хубаво и вкусно, защото всички жълтици на керемидени черепи щѣли да станатъ, ако прѣди туй не хвърли кесията въ рѣката. Страшно му се ядѣло, ала не можелъ и кисията да остави. Похапналъ той изсѣхналъ хлѣбъ и почналъ пакъ жълтици да вади.

Минала недѣля, мѣсецъ, цѣла година, а той отъ кесията все не се отдѣлялъ. „Кой не се радва на богатство? — казвалъ си той, — всѣкому се иска повечко“. И каралъ си погрѣшному бѣднякътъ: съвсѣмъ забравилъ, че щѣше охолно да живѣе и на другитѣ да помага. Тръгвалъ той не веднажъ да хвърли кесията въ рѣката, ала пакъ назадъ се повръщалъ.

Остарѣлъ съвсѣмъ бѣднякътъ, самъ пожълтѣлъ като златото, ала все не прѣставалъ да вади жълтици... Една сутринъ го намѣрили мъртавъ съ кесията въ рѣцѣ.

Прѣведе: Р. Б.

Нашитѣ картини.

(Разясненията сж за възрастнитѣ).

Картини въ текста.

Малкиятъ художественъ критикъ. Картина отъ Т. Динѣ, француски художникъ. Прѣставенъ ни е малкъ юноша, който е голѣмъ любитель на живописъта, самъ навѣрно рисува доста хубаво, и намира голѣмо наслаждение да разглежда художествени картини. Попадналъ въ ателието на своя татко или роднина художникъ, той съ наслада разглежда находящитѣ се тамъ картини. А за да може по-спокойно да прѣцѣни тѣхното достоинство, той се е нагласилъ хубавичко на стола и сжщо като нѣкой художественъ критикъ съ най-голѣмо внимание разглежда всички подробности на картинитѣ и, както изглежда, черпи голѣма наслада, гледайки ги.

Картини извънъ текста. (приложения).

№ 3. Майчино щастие. Картина отъ Георгъ Янъ, нѣмски художникъ. Прѣставена ни е мила сцена изъ обикновения сѣмѣнъ животъ. Млада майка е приготвила двѣтъ си мили дѣчица за кѣпане. Съ сжщата нѣжностъ и обичъ й отвѣрща малкото й момиченце, което тѣй сладко е прѣгърнало майчината шия. Тая картина е близко позната на всички малки четци, въ чинто сѣмѣйства владѣе сжщата непритворна обичъ между дѣцата и тѣхнитѣ родители.

№ 4. Гжскокрадецътъ. Скулптура отъ Юл. Ф. Янковичъ, хърватски художникъ. Прѣставенъ ни е съ неподражаема живостъ единъ моментъ изъ живота на злодѣя-крадецъ. Крѣпко държейки открднатитѣ отъ полето

птици, които сж надали крѣськъ до Бога, бѣга той, гоненъ отъ ужасния страхъ, че всѣка минута може да бѣде уловенъ. Но не само страхъ е изразенъ въ цѣлото тѣло на злодѣя-крадецъ, а като че ли въ лицето му художникътъ е успѣлъ да прѣдаде, въ тѣнки черти, и униженіето за отвратителното дѣло, което злодѣятъ върши въ тая минута.

Македонка. Цвѣтно приложение № 2. Етюдъ отъ И. Д. Мрѣквичка, съврѣменъ български художникъ. Г-нъ И. Д. Мрѣквичка, прѣвъ дългогодишенъ директоръ на нашето рисувално училище, работи отъ дълги години въ България и си е придобилъ голѣма извѣстностъ въ нашето общество съ своитѣ картини, които иматъ за сюжети прѣдимно сцени изъ народния битъ. Неговитѣ етюди, изображаващи типове изъ разнитѣ краища на нашето отечество, съставятъ цѣнни приложения къмъ „Сборника на народнитѣ умотворения“ и въобще цѣненъ приносъ къмъ изучаването на нашия народенъ битъ. Въ картината, която даваме, художникътъ ни е прѣдставилъ типъ на българка отъ Македония, изъ Дебърския край, съ оная пѣстра, макаръ и тежка народна носия. Ние се надѣваме, че тая картина ще бѣде оцѣнена отъ нашитѣ малки четци.

Съдържание на книжка II.

1. Малкиятъ художественъ критикъ. Картина отъ Т. Динѣ.
2. Харлашковитѣ съззи. (Повѣсть отъ А. А. Федоровъ — Давидовъ — за дѣца и юноши).
3. Златнитѣ листенца. (стихотворение отъ Ранъ-Босилекъ)
4. Хитростъта на дѣда Корнелия. (Разказъ — за дѣца и юноши — по Алфонса Доде).
5. Книгиня Иоланта. (Английска приказка — за дѣца и юноши).
6. Дѣте и птичка. (стихотворение по А. Плешеевъ).
7. Бѣдниятъ богаташъ. (Приказка за дѣца и юноши).
8. Разяснения на картинитѣ.